

Primljeno: 05 -04- 2019 <i>h</i>		
Prilog	☒ Neposredno	☐ Poštom
Klasa:	<i>UP/II-034-02/18-01/688</i>	
Ur. broj:	<i>383-01/19-14</i>	

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-105/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Lidije Rostaš-Beroš, članica vijeća, te više sudske savjetnice Veseljke Kos, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zadruga Granum salis, za istraživanje, planiranje i projektiranje u održivom upravljanju okolišem, Zagreb, Fallerovo šetaliste 22, kojega zastupa opunomoćenik Tomislav Valičević, odvjetnik iz Zagreba, Ilica 36, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, radi javne nabave, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Istarske županije, Regione Istriana, Pazin, Dršćevska 3 i zainteresirane osobe zajednice ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Trg senjskih uskoka 1-2, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana, Tominškova 40, Republika Slovenija i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb, Trnjanska 37, na sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2019.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-034-02/18-01/688, urbroj: 354-01/18-8 od 2. listopada 2018.
- II. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 4.125,00 kn.

Obrazloženje

Rješenjem, poslovni broj: UsII-502/18-2 od 29. studenoga 2018., ovaj je Sud zastao s postupkom u ovom upravnom sporu do donošenja odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske o ustavnosti članaka 434. i 435. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.; u daljnjem tekstu: ZJN). Odlukom, broj U-I-2911/2017 od 5. veljače 2019. (koja je zaprimljena u ovom Sudu 13. veljače 2019.), Ustavni sud Republike Hrvatske je odbio zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom navedenih zakonskih odredaba, nakon čega je ovaj Sud nastavio predmetni spor bez donošenja posebnog rješenja o tome.

Točkom 1. izreke osporavanog rješenja tuženika poništena je odluka o odabiru, klasa: 406-01/18-01/56, urbroj: 2163/1-01/8-18-04 od 2. kolovoza 2018. u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0015040, predmet nabave: usluge izrade prijedloga stručne podloge za proglašenje Regionalnog parka Ćićarija u sklopu projekta LIKE – Living on the Karst Edge, naručitelja Istarska županija.

Točkom 2. izreke rješenja tuženika naručitelju je naloženo da zajednici ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kn, dok je u preostalom dijelu od 625,00 kn, zahtjev za naknadu troškova odbijen.

Protiv rješenja tuženika od 2. listopada 2018. tužitelj podnosi tužbu u kojoj, u bitnom ističe da tuženik u osporavanom rješenju navodi da zadruga, kao ponuditelj, pri popunjavanju ESPD obrasca, treba navesti da se oslanja na sposobnost drugih subjekata, čak i u slučaju ako se oslanja na pojedine sposobnosti svojih članova. Smatra da takvo pravno shvaćanje narušava tržišnu slobodu i zakonom zajamčena prava zadruga kao posebnog pravnog oblika te potkopava temelj zadružnog poduzetništva. Mišljenja je da se takvim tumačenjem daje prednost zajednici ponuditelja. Poziva se na Zakon o zadrugama („Narodne novine“, 34/11., 125/13. i 76/14.), ističući da taj Zakon, kao *lex specialis*, daje pravo zadrugama da se u postupcima javne nabave u kojima sudjeluju kao ponuditelji, oslanjaju na resurse svojih članova odnosno na zadružne resurse. Navodi da se ZJN ne smije primjenjivati na način da se krši drugi zakon, u konkretnom slučaju Zakon o zadrugama. Ističe da u kontekstu javne nabave zadrugu treba sagledavati kao svojevrsnu zajednicu ponuditelja koja je pravna osoba te joj treba priznati sva prava zajamčena Zakonom o zadrugama. Predlaže usvajanje tužbenog zahtjeva i poništavanje osporavanog rješenja tuženika. Traži i naknadu troškova upravnog spora.

Tuženik je odgovor na tužbu dostavio nakon sjednice vijeća na kojoj je donesena ova presuda, zbog čega nije uzet u razmatranje u ovom upravnom sporu.

Zainteresirana osoba, Istarska županija, dostavila je odgovor na tužbu u kojemu u bitnom ističe da je u konkretnom slučaju provela postupak javne nabave u skladu sa ZJN-om te donijela odluku o odabiru koja je poništena osporavanim rješenjem tuženika. Budući da su rješenja tuženika obvezujuća, navodi da je u cijelosti postupila u skladu s osporavanim rješenjem.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba, Istarska županija, kao naručitelj, 8. lipnja 2018. u Elektroničkom oglasniku javne nabave objavila poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2018/S 0F2-0015040, predmet nabave: usluge izrade prijedloga stručne podloge za proglašenje Regionalnog parka Čićarija u sklopu projekta LIKE – Living on the Karst Edge. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju pondera: cijena – 25 bodova i specifično znanje i iskustvo stručnjaka – 75 bodova.

U postupku su pristigle dvije ponude koje su ocijenjene valjanima: tužiteljeva ponuda i ponuda zainteresirane osobe zajednice ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb. Odlukom o odabiru od 2. kolovoza 2018. odabrana je tužiteljeva ponuda.

Protiv odluke o odabiru zainteresirana osoba zajednica ponuditelja Oikon d.o.o. Zagreb, Zavita, svetovanje d.o.o. Ljubljana i Dvokut-ecro d.o.o. Zagreb, podnijela je žalbu u kojoj je osporavala valjanost pregleda i ocjene ponuda te ponudu odabranog ponuditelja, a time i zakonitost odluke o odabiru, tvrdeći da odabrani ponuditelj nije dokazao sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti iz točke 4.1.2. dokumentacije o nabavi, zatim tehničku i stručnu sposobnost iz točke 4.2.1. dokumentacije o nabavi te nije priložio dokaz o tehničkim stručnjacima iz točke 4.2.2. dokumentacije o nabavi.

Tuženik je žalbu zainteresirane osobe ocijenio u cijelosti osnovanom, navodeći, u bitnom, sljedeće:

Točkom 4.1.2. dokumentacije o nabavi u predmetnom postupku javne nabave, koja se odnosi na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, navedeno je da ponuditelj mora biti pravna osoba koja je ovlaštena za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša od strane nadležnog ministarstva u skladu s člankom 40. Zakona o zaštiti okoliša („Narodne novine“, 80/13., 78/15. i 12/18.) ili imati suglasnost za obavljanje poslova koji se odnose na predmet

nabave u skladu s člankom 42. Zakona o zaštiti okoliša. Pored toga je propisano da će naručitelj, kao dokaz sposobnosti, prihvatiti važeće rješenje nadležnog ministarstva izdano u skladu sa Zakonom o zaštiti okoliša ili dostavljanjem popisa pravnih osoba koje imaju suglasnost za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša iz kojega je vidljivo za koje stručne poslove je suglasnost dana i datum isteka suglasnosti.

U žalbenom postupku je utvrđeno da je tužitelj dostavio rješenje Ministarstva zaštite okoliša i energetike od 11. prosinca 2017. za pravnu osobu Geonatura d.o.o. (člana zadruga – tužitelja) i rješenje istog ministarstva od 10. travnja 2018. za pravnu osobu Zelena infrastruktura d.o.o. (člana zadruga – tužitelja), kojima su navedenim pravnim osobama – članovima zadruga, izdane suglasnosti za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša. Uvidom u popis pravnih osoba za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša koje vodi Ministarstvo zaštite okoliša i energetike utvrđeno je da se na tom popisu ne nalazi tužitelj (zadruga), već članovi zadruga Geonatura d.o.o. i Zelena infrastruktura d.o.o. Pored toga, utvrđeno je da suglasnosti, izdane članovima zadruga Geonatura d.o.o. i Zelena infrastruktura d.o.o., vrijede godinu dana od stupanja na snagu propisa iz članka 40. stavka 11. Zakona o zaštiti okoliša.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda da odabrani ponuditelj (tužitelj) nije dostavio dokaz o tome da je ovlašten za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša, tuženik je u bitnom istaknuo da se prema ZJN-u za dokazivanje sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti ne primjenjuje institut oslanjanja na sposobnost drugih subjekata, zbog čega u konkretnom slučaju valja zaključiti da dokazi koje je dostavio tužitelj, a koji se odnose na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti dvaju članova zadruga, a ne tužitelja, kao ponuditelja, ne udovoljavaju uvjetima iz točke 4.1.2. dokumentacije o nabavi.

Tuženik je, nadalje, ocijenio osnovanim žalbeni navod kojim žalitelj upire na činjenicu da tužitelj nije dostavio dokaze o tehničkoj i stručnoj sposobnosti iz točke 4.2.1. dokumentacije o nabavi kojom je propisano da gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje su prethodile toj godini, pružio uslugu istu ili sličnu predmetu nabave, već se dostavljeni dokazi odnose na članove zadruga. Ocjenjujući osnovanost toga žalbenog navoda, tuženik je, između ostalog, istaknuo da je tužitelj dostavio ESPD obrazac u kojemu je, u dijelu koji se odnosi na podatke o oslanjanju na sposobnost drugih gospodarskih subjekata, naveo da se ne oslanja na sposobnost drugih gospodarskih subjekata radi ispunjavanja kriterija za odabir u dijelu IV te je dostavio popis ugovora koje su u traženom razdoblju obavili članovi zadruga Geonatura d.o.o. i Zelena infrastruktura d.o.o. Iako je prema ZJN-u institut oslanjanja na sposobnost drugih gospodarskih subjekata primjenjiv kod dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti, tuženik smatra da u konkretnom slučaju tužitelj nije koristio taj institut, zbog čega je i ovaj žalbeni navod ocijenio osnovanim.

Tuženik je ocijenio osnovanim i žalbeni navod koji se odnosi na dokaz o tehničkim stručnjacima iz točke 4.2.2. dokumentacije o nabavi kojom je propisano da je u izjavi/popisu ponuditelja potrebno navesti trenutno zaposlenje osoba te u slučaju da nisu zaposlenici ponuditelja, dostaviti dokaz da će ponuditelj te osobe imati na raspolaganju. Uvidom u tužiteljevu ponudu tuženik je utvrdio da je u ESPD obrascu tužitelj naveo da se ne oslanja na sposobnost drugih gospodarskih subjekata radi ispunjavanja kriterija za odabir u dijelu IV te da je dostavio izjavu s popisom stručnjaka koji su zaposlenici članova zadruga Geonatura d.o.o. i Zelena infrastruktura d.o.o., a ne same zadruga, kao ponuditelja, osim jednog stručnjaka koji je zaposlenik Agronomskog fakulteta za kojega je dostavljena izjava o raspolaganju, koju je dao njegov poslodavac. Budući da stručnjaci koji su navedeni u ponudi nisu zaposlenici tužitelja, već pojedinih članova zadruga, a nisu priloženi dokazi da će

ponuditelj navedene stručnjake imati na raspolaganju, tuženik je zaključio da tužiteljeva ponuda ni u tom dijelu nije u skladu s dokumentacijom o nabavi.

U ovom je upravnom sporu sporno je li tužiteljeva ponuda u skladu s točkama 4.1.2., 4.2.1. i 4.2.2. dokumentacije o nabavi.

Za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva mjerodavni su članci 3. točka 8., 257. stavak 2., 259., 273., 274. i 277. ZJN-a. Pored toga, u ovom upravnom sporu valja imati na umu i Zakon o zadrugama (u daljnjem tekstu: ZoZ) te Direktivu 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva).

Člankom 1. ZoZ-a propisano je da je zadruga dragovoljno, otvoreno, samostalno i neovisno društvo kojim upravljaju njezini članovi, a svojim radom i drugim aktivnostima ili korištenjem njezinih usluga, na temelju zajedništva i uzajamne pomoći ostvaruju, unapređuju i zaštićuju svoje pojedinačne i zajedničke gospodarske, ekonomske, socijalne, obrazovne, kulturne i druge potrebe i interese i ostvaruju ciljeve zbog kojih je zadruga osnovana.

Prema članku 2. ZoZ-a, odnose među svojim članovima zadruga uređuje na zadružnim načelima, među kojima su i gospodarsko sudjelovanje članova zadruge i raspodjela prema kojemu je dužnost članova zadruge, prema svojim interesima i mogućnostima, sudjelovanje u radu i doprinos razvoju zadruge te samostalnost i neovisnost prema kojemu se, zadruga, kao samostalna i neovisna pravna osoba, u pravnom prometu s drugim pravnim osobama i državnim tijelima oslanja na rad svojih članova i zadružne resurse, pod neposrednim nadzorom svojih članova.

Člankom 34. stavkom 1. ZoZ-a propisano je da djelatnosti zadruge, u pravilu, obavljaju njezini članovi, dok je stavkom 2. istog članka propisano da za obavljanje svojih djelatnosti zadruga može zapošljavati radnike.

U vezi s odnosom između zadruge i njenih članova, članak 36. stavak 1. ZoZ-a, između ostalog, propisuje da prava i obveze zadruge i člana, vezana uz plasman ili nabavu roba i usluga i druga pitanja od zajedničkog interesa, zadruga i član reguliraju ugovorom. Prema stavku 2. članka 36. ZoZ-a, prihod ostvaren plasmanom zajedničkog proizvoda ili usluge, član i zadruga dijele razmjerno sudjelovanju u zajedničkom poslu, u skladu s ugovorom. Stavkom 3. članka 36. ZoZ-a propisano je da u pravnom prometu, zadruga, u pravilu, nastupa u svoje ime i za svoj račun, osim kod plasmana roba ili usluga člana na tržište ili nabave roba i usluga za potrebe člana kada, u skladu s ugovorom, nastupa u svoje ime, a za račun člana, ili u ime i za račun člana.

Prema članku 42. stavcima 2. i 3. ZoZ-a, zadruga ne odgovara za obveze svojih članova, a član zadruge ne odgovara za obveze zadruge.

Iz navedenih odredaba ZoZ-a razvidno je da su zadruga i član zadruge različiti, samostalni, pravni subjekti. Članovi zadruge, kroz članstvo u zadruzi, ostvaruju, unapređuju i štite svoje pojedinačne potrebe i interese, a što je jedan od razloga udruživanja različitih pravnih subjekata u zadrugu. Zadruga, kao pravna osoba odnosno gospodarski subjekt može samostalno nastupati na tržištu, ali to može i svaki njen član, koji može, neovisno o svom članstvu u zadruzi, na tržištu nuditi izvođenje radova, isporuku robe ili pružanje usluga. Polazeći od toga, kao i odredbe ZoZ-a prema kojoj prava i obveze zadruge i njenog člana, vezana uz plasman roba i usluga i druga pitanja od zajedničkog interesa, zadruga i njen član reguliraju međusobnim ugovorom, a imajući na umu i specifična, stroga pravila ZJN-a koja se primjenjuju u postupcima javne nabave, Sud zaključuje da se u postupku javne nabave u kojemu se kao ponuditelj javlja zadruga čiji su članovi različite, samostalne, pravne osobe, kao u konkretnom slučaju, na zadrugu, kao ponuditelja, na odgovarajući način i u mjeri u kojoj to zahtijevaju specifične okolnosti konkretnog slučaja, primjenjuju odredbe ZJN-a o

zajednici ponuditelja. S obzirom na opisani međusobni odnos zadruga i njenih članova, Sud smatra da odredbe ZoZ-a, prema kojima se zadruga, kao samostalna i neovisna pravna osoba, u pravnom prometu s drugim pravnim osobama i državnim tijelima oslanja na rad svojih članova te što djelatnosti zadruga, u pravilu, obavljaju njezini članovi, ne mogu imati prednost, niti mogu derogirati odredbe ZJN-a koje se odnose na ponuditelje koji se sastoje od više različitih, samostalnih pravnih subjekata.

Prema članku 3. točki 8. ZJN-a, gospodarski subjekt je fizička ili pravna osoba, uključujući podružnicu, ili javno tijelo ili zajednica tih osoba ili tijela, uključujući svako njihovo privremeno udruženje, koja na tržištu nudi izvođenje radova ili posla, isporuku robe ili pružanje usluga.

Člankom 63. Direktive, koji uređuje oslanjanje na sposobnosti drugih subjekata, a koji je u cijelosti inkorporiran u ZJN, propisano je:

„1. S obzirom na kriterije koji su vezani uz ekonomsku i financijsku sposobnost kako je određeno sukladno članku 58. stavku 3. i kriterije vezane uz tehničku i stručnu sposobnost kako je određeno sukladno članku 58. stavku 4., gospodarski subjekt može se osloniti, prema potrebi i za određeni ugovor, na sposobnosti drugih subjekata, bez obzira na to kakva je pravna narav veze između njih i njega. S obzirom na kriterije koji su vezani uz obrazovne i stručne kvalifikacije kako je određeno u dijelu II. Prilogu XII. točki (f) ili na relevantno stručno iskustvo, gospodarski subjekti mogu se, međutim, osloniti samo na sposobnosti drugih subjekata ako će oni obaviti radove ili pružiti usluge kod kojih se traže te sposobnosti. Ako se gospodarski subjekt želi osloniti na sposobnosti drugih subjekata, mora dokazati javnom naručitelju da ima na raspolaganju potrebne resurse, na primjer, dostavljanjem obveze tih subjekata u tu svrhu.

Javni naručitelj dužan je, u skladu s člancima 59., 60. i 61., provjeriti ispunjavaju li subjekti čije sposobnosti namjerava iskoristiti gospodarski subjekt relevantne kriterije za odabir te postoje li osnove za isključenje sukladno članku 57.

...

Pod istim uvjetima, skupina gospodarskih subjekata navedena u članku 19. stavku 2. može se osloniti na sposobnost članova skupine ili drugih subjekata.

2. U slučaju ugovora o radovima, ugovora o uslugama i poslovima postavljanja ili ugradnje u kontekstu ugovora o nabavi robe, javni naručitelji mogu zahtijevati da određene kritične poslove obavlja izravno sam ponuditelj, ili ako ponudu dostavlja skupina gospodarskih subjekata iz članka 19. stavka 2., sudionik iz te skupine.“

Mjerodavni članak 63. Direktive treba sagledavati zajedno s uvodnim izjavama br. 14 i 15, sadržanima u Preambuli Direktive, iz kojih proizlazi da se pojam „gospodarski subjekti“ treba tumačiti u širem smislu, kako bi obuhvaćao sve osobe i/ili tijela koja nude izvođenje radova, nabavu proizvoda ili pružanje usluga na tržištu, bez obzira na pravni oblik u kojem djeluju, a među kojima su i zadruga.

U okolnostima ovoga predmeta Sud smatra potrebnim spomenuti uvodnu izjavu 15 u kojoj je navedeno da bi javni naručitelji trebali moći izričito odrediti na koji način skupine gospodarskih subjekata trebaju zadovoljiti zahtjeve u vezi gospodarske i financijske sposobnosti u smislu Direktive ili kriterije koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost koji se zahtijevaju od gospodarskih subjekata.

Tuženik ne osporava tužiteljevo pravo da se, kao svaki drugi ponuditelj u postupku javne nabave, radi dokazivanja ispunjavanja određenih kriterija za odabir, osloni na sposobnost drugih subjekata. U konkretnom se slučaju (dakle, u slučaju u kojemu je ponuditelj zadruga čiji su članovi samostalne pravne osobe) zadruga, kao ponuditelj, može osloniti na sposobnost svojih članova. Međutim, korištenje toga prava podliježe

ograničenjima koja se prije svega odnose na ono što se može dokazivati oslanjanjem na sposobnost drugih subjekata. U tom je smislu ZJN propisao koje se činjenice mogu dokazivati oslanjanjem na sposobnost drugih subjekata (ekonomska i financijska sposobnost te tehnička i stručna sposobnost), a potom je korištenje toga prava uvjetovao određenim formalnim koracima ponuditelja.

S druge strane, u osporavanom rješenju tuženik pravilno zaključuje da se tužiteljeva sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti ne može supstituirati sposobnošću za obavljanje profesionalne djelatnosti nekog drugog pravnog subjekta (u konkretnom slučaju člana ponuditelja), budući da tužitelj, kao pravna osoba (a ne njegov član, odnosno članovi) nastupa kao ponuditelj pa mora, kao takav, samostalno ispunjavati ovaj kriterij za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave.

U konkretnom slučaju, naručitelj je točkom 4.1.2. dokumentacije o nabavi, koja se odnosi na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti, naveo da ponuditelj mora biti pravna osoba koja je ovlaštena za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša od strane nadležnog ministarstva u skladu s člankom 40. Zakona o zaštiti okoliša ili imati suglasnost za obavljanje poslova koji se odnose na predmet nabave u skladu s člankom 42. Zakona o zaštiti okoliša. Pored toga je propisao da će, kao dokaz sposobnosti, prihvatiti važeće rješenje nadležnog ministarstva izdano u skladu sa Zakonom o zaštiti okoliša ili dostavljanjem popisa pravnih osoba koje imaju suglasnost za obavljanje stručnih poslova zaštite okoliša iz kojega je vidljivo za koje stručne poslove je suglasnost dana i datum isteka suglasnosti. S obzirom na navedenu točku dokumentacije o nabavi, koja je u cijelosti usklađena s ovlaštenjem naručitelja iz članka 257. stavka 2. ZJN-a, Sud prihvaća stajalište tuženika da, dostavljajući dokaze koji se odnose na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti svojih dvaju članova (Geonatura d.o.o. i Zelena infrastruktura d.o.o.), za koje nije dokazao da bi zaista pružali usluge koje su predmet nabave, a ne i dokaze koji se odnose na sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti tužitelja (kao samostalne pravne osobe koja je u konkretnom slučaju ponuditelj), tužitelj nije udovoljio uvjetima iz točke 4.1.2. dokumentacije o nabavi.

Nadalje, ovaj Sud prihvaća ocjenu tuženika da tužiteljeva ponuda nije sastavljena u skladu s mjerodavnim odredbama ZJN-a koje se tiču oslanjanja na sposobnost drugih subjekata u vezi s dokazivanjem tehničke i stručne sposobnosti. Naime, mjerodavni članak 274. ZJN-a propisuje ako se gospodarski subjekt oslanja na sposobnost drugih subjekata, mora dokazati da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora, primjerice prihvaćanjem obveze drugih subjekata da će te resurse staviti na raspolaganje gospodarskom subjektu. Budući da je tužitelj dostavio dokaze koji se odnose na tehničke i stručne sposobnosti svojih dvaju članova, za pretpostaviti je da je imao namjeru osloniti se na sposobnost tih svojih članova. Međutim, u tom je slučaju bio dužan, pored jasno izražene namjere za oslanjanjem na sposobnost tih svojih članova (koja je izostala), dostaviti i dokaz odnosno dokaze da bi ta dva člana zadruge zaista pružila usluge koje su predmet konkretnog postupka javne nabave. Budući da tužiteljeva ponuda nije sadržavala dokaze u navedenom smislu, tuženik je pravilno ocijenio osnovanim žalbeni navod zainteresirane osobe koji je ukazivao na navedene propuste. Iz istih razloga Sud prihvaća ocjenu tuženika o osnovanosti žalbenog navoda zainteresirane osobe koji se odnosi na dokaze o tehničkim stručnjacima budući da tužitelj nije u cijelosti udovoljio točki 4.2.2. dokumentacije o nabavi koja je zahtijevala dokaz da će ponuditelj, u tijeku cijelog razdoblja u kojemu se izvršava ugovor, imati na raspolaganju osobe (stručnjake) koje navodi, ako oni nisu zaposlenici ponuditelja.

S obzirom na činjenice utvrđene u žalbenom postupku, koje tužitelj u ovom upravnom sporu ničim nije doveo u sumnju, ovaj Sud smatra da je tuženik pravilno primijenio materijalno pravo poništivši odluku o odabiru.

Slijedom iznesenog, na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine,“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.), valjalo je odlučiti kao točki I. izreke presude.

S obzirom na ishod ovoga upravnog spora, nema osnove za prihvaćanje tužiteljeva zahtjeva za naknadu troškova spora. Stoga je, na temelju članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima odlučeno kao u točki II. izreke.

U Zagrebu 14. ožujka 2019.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašten službenik

